

ПРО РЕЗУЛЬТАТИ ПРОЄКТУВАННЯ САДИБИ-МУЗЕЮ В.І. ВЕРНАДСЬКОГО В С.ЯРЕСЬКИ ШИШАЦЬКОГО РАЙОНУ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Губарь В.М., архітектор
Горик О.В., інженер

Вступ. Робочий проект 12-05-63-АБ Архітектурні рішення, розроблений студентським проектно-конструкторським бюро (СПКБ) Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка 10.06.2015 року в порядку власної ініціативи і хоча автори репрезентували його як новітню розробку, об'єктивно вона є альтернативною проектам, розробленим фахівцями обласного Благодійного фонду В.І. Вернадського у 1995, 2000, 2005, 2011 роках:

- перший – на основі завдання на проектування, розробленого Комісією Академії наук УРСР з розробки наукової спадщини академіка В.І. Вернадського під головуванням академіка К.М. Ситника;

- другий – на основі аналогічного відкоригованого завдання з урахуванням Постанови Верховної Ради України від 07 лютого 2002 року за №3069-Ш та розпорядження Кабінету Міністрів від 19 червня 2002 року, де серед заходів до 140-річчя від дня народження вченого йшлося про «відновлення будинку та маєтку В.І. Вернадського у селищі Шишаки Полтавської області та створення там меморіального музею вченого»;

- третій – до 145-річчя від Дня народження академіка;

- четвертий проект, розроблений проектантами Фонду і схвалений до впровадження, враховує попередні директивні документи та листи-звернення академіка Патона Б.Є. – президента Національної академії наук України (№92/497-3 від 09.03.2011р.) та академіка О.Г. Загороднього – голови комісії НАН України з розробки наукової спадщини академіка В.І. Вернадського до Полтавської облдержадміністрації про сприяння обласному Благодійному фонду В.І. Вернадського в реалізації першої черги відновлення історичної будівлі дачі вченого та створення в ній музею.

Запропоновані містобудівні та архітектурні рішення не мають нічого спільного з відновленням історичної садиби В.І. Вернадського, крім пропозиції авторів щодо використання вже існуючих траншей на місці археологічних розкопок 1993-1994 років залишків фундаментів в якості об'єкту показу (так званого меморіалу). Проектанти відмовились від ревалоризації (відновлення в первісному вигляді) садиби вченого та по ходу проектування змінили концепцію і обмежились розташуванням на суміжній території площею 2 га культурно-просвітницького центру з суперечливою структурою та сумнівною назвою.

В результаті Національна академія наук України та громадськість отримали не той проект, на який очікували, проектна пропозиція до якого була розглянута і схвалена на нараді у голови Полтавської облради І.М. Момота за участю віце-президента НАН України академіка А.Г. Загороднього

19.01.2012 р., про що широко інформувалося на сайті облдержадміністрації та в періодичній пресі (додатки 1, 2). Причини цього казусу, а точніше обману, стають зрозумілими при більш детальному розгляді робочого проекту 12-05-63-АБ, в якому, на перший погляд, незрозуміло для чого, але поєднані два різних за поверховістю та параметрами об'єкти з різними назвами.

Перша частина проекту має назву, суть якої розглянемо далі, а саме: «Культурно-просвітницький центр «Будинок-музей-садиба В.І. Вернадського» в с. Яреськи Шишацького району Полтавської області» (на 33 аркушах формату А-3), а друга - «Реконструкція будинку-садиби В.І. Вернадського біля с.м.т. Шишаки Шишацького району Полтавської області» (на 12 аркушах формату А-3).

Підсумовуючи зазначаємо, що друга частина в дійсності є розділом проекту, який схвалений 19.01.2012 року, а перша, що стосується нового будівництва, є розділом проекту, який пізніше двічі розглядався і був затверджений на обласній містобудівельній раді в новій редакції (протоколи №3 від 02.04.2013 р. та №5 від 10.05.2013 р.).

В чому криється першопричина цього прикрого випадку? Її природа глибинна і потребує розгорнутого аналізу, але однією із головних причин стало те, що фахівці Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка (далі – ПНТУ) репрезентували 29 травня 2013 року під час відкриття погруддя В.І. Вернадському на Бутовій горі, незавершений «сирий» проект, який за браком часу, не пройшов ні громадського обговорення, ні експертизи та необхідного затвердження. Помітні вади даної розробки та розміщення монументу вченому на одному із скіфських курганів без врахування їх охоронних зон, викликали неоднозначну реакцію гостей, негативні відгуки фахівців та місцевої преси. Зокрема, відомий полтавський журналіст Ярослав Проць у своїй публікації «Закулісні ігри навколо імені Вернадського» розкрив суть того, що відбулося з підміною проектних рішень, з «сумнівною проектною «прив'язкою» та обіцянками адміністрації на протязі 15 років відновити садибу В.І. Вернадського та створити там музей (додаток 3).

Він звернув увагу на те, що «в цей час почали використовувати ювілей вченого як розмінну монету щоб зіграти на кон'юнктурі». Піар-акцією університету виглядала поспішна та невдала, на наш погляд, «прив'язка» двох монументів видатному вченому: першого – на території внутрішнього двору університету поблизу однієї із другорядних пішохідних доріжок, другого – на ще не дослідженому кургані скіфського періоду Бутової гори.

АНАЛІЗ ЗМІСТУ ПРОЕКТУ, ЙОГО ТЕКСТОВОГО ТА ГРАФІЧНОГО ОФОРМЛЕННЯ

Головна назва проекту допускає різні суперечливі тлумачення, які логічно не можуть бути поєднані. З точки зору лінгвістики автори застосували химерні конструкції із словосполучень, які не несуть ніякого змістовного навантаження. Наприклад, словосполучення «будинок – музей» означає, що в цій окремій будівлі розташований музей, - поєднання слів «музей-садиба» наголошує на тому, що музеєм є вся історична садиба, тобто житлові та гро-

мадські будівлі з прилеглими до них садом і городом, що разом з ними є окремим господарством (Вікіпедія).

Отже, якщо проектом передбачається відновлення історичної садиби і перетворення її в музей-садибу, вірною і самодостатньою у назві буде фраза «музей-садиба В.І. Вернадського», при відновленні історичної будівлі та створенні в ній музею вченого - «будинок-музей В.І. Вернадського». Словосполучення, що використали розробники у назві робочого проекту 12-05-63-АБ, означає, що запроектований на суміжній з історичною садибою культурно-просвітницький центр має назву «будинок-музей-садиба В.І. Вернадського», яка формально відносить його до імені вченого. З таким же успіхом ця будівля з функцією житла та нерозвинutoю музейною функцією могла носити іншу назву, наприклад «ноосфера».

Історична садиба розташовувалася на Бутовій горі, що знаходиться на половині шляху від залізничної станції Яреськи та с.м.т. Шишаки. Нині це землі Яреськівської сільської ради, тому прив'язка території безпосередньо до села не коректна. «Дорога от Яресек - 7 верст на лошадях», - згадував друг сім'ї Вернадських професор О.Корнілов. В більшій мірі «проект відповідає назві «Культурно-просвітницький центр імені В.І. Вернадського на Бутовій горі поблизу с. Яреськи Шишацького району», оскільки зараз до села відстань складає 2-3 км, а до Шишак – 4,5-5 км.

Автори заплуталися у визначенні змісту культурно-просвітницької функції і навіть не розшифрували її. Дослівно «Проект культурно - просвітницького центру «Будинок – музей - садиба В.І. Вернадського» поруч бувшої садиби (по факту не на місці, а поруч, див. аркуш 2 Схема генплану М1:1000) «передбачає будівництво споруди музею (і тільки, а про садибу немає ні слова) в стилістиці втраченої дачі Вернадських, пам'ятника (бюст) В.І. Вернадському на місці знаку (невірно, не на місці знаку, а на спільній осі один проти одного), благоустрій території (перша черга), влаштування міні-готелю (кемпінгу) для відпочинку. Така заплутаність структури та змісту проекту виникла по ходу проектування, коли автори обмежені часовими рамками, не мали доступу до архівних матеріалів та не опанували методику реставраційної реконструкції історичних об'єктів.

Підтвердженням наших передбачень стало порівняння декількох розділів, із яких очевидно, що спочатку розроблявся проект реконструкції історичної будівлі дачі академіка Вернадського, а потім, як вимушене рішення, новий об'єкт на новому місці.

Фактично відбувся обман замовника. Замість музею-садиби вченого (перша черга будівництва) на його історичній території запропоновано залишити (законсервувати) розриті земляні траншеї на місці залишків колишніх фундаментів, які автори назвали меморіалом, що буде демонструватись відвідувачам. Про відновлення садиби вченого в її історичному вигляді (ревалоризація) чи хоча б відновлення (реставраційна рекомпозиція) будівлі-дачі академіка взагалі не йшлося. В світовій практиці існує чимало прикладів використання руїн чи залишків унікальних історичних будівель та споруд як об'єктів показу (Парфенон, Велика Китайська стіна, Брестська фортеця та

багато інших). Спроба авторів, по ходу змінюючи зміст проекту, застосовувати аналогічний прийом, посилаючись на недостатню кількість у них натурних досліджень, відсутність архівних матеріалів, результатів археологічних розкопок будівлі та території садиби, а також сусідніх курганів скіфської пори, видається непереконливою, безпідставною та недоречною.

Всі аркуші 12-05-63-ЕО «Електротехнічні рішення», на відміну від інших, мають назву «Реконструкція будинку-садиби В.І. Вернадського біля с.м.т. Шишаки Полтавської області». На них приведені плани силового електропостачання цокольного поверху будівлі (аркуш 3/1), першого поверху (аркуш 3/2) та мансардного поверху (аркуш 3/5). Про те, що будівля з цокольним поверхом розташовувалась спочатку на рельєфі, свідчать зовнішні сходи на кресленнях цокольного поверху (аркуш 3/1), наявність зайвих сходинок на плані першого поверху (аркуш 3/2) та їх відсутність на плані мансардного поверху (аркуш 3/3).

Порівнюючи ці плани з планом на кресленнях 12-05-63-АБ (аркуші 05,06), помічаємо, що між ними існує різниця. В основних планах, де будівля розташована на рівній місцевості, відсутній цокольний поверх. Порівнюючи плани першого поверху (12-05-63-АБ, аркуш 05 та 12-05-63-ЄО, аркуш 3/2), відмічаємо, що нумерація і кількість осей не співпадають (в першому випадку – 5, в другому - 6), відстані між поперечними осями, позначеними літерами, різні (відповідно 2280 мм проти 2480 мм, 5025→4820, 4995→4400, 2000→2000). Сумарні розміри між крайніми осями будівлі співпадають і рівні 13900 мм.

На плані першого поверху (12-05-63-ЄО, аркуш 3/2) осях Б-В запроектовані відкриті зовнішні клітинкові сходи на 2-й (мансардний) поверх, по яким потрапити на горище неможливо через його недостатню висоту в цьому місці.

На основі співвідношення креслень можна зробити висновок, що в даних розділах приведені плани будівель з двох різних проектів: а) двоповерхової будівлі з мансардою без цокольного поверху на рівній місцевості; б) одноповерхової будівлі на рельєфі з цокольним поверхом, першим поверхом та мансардою.

Різна кількість приміщень, які потребують освітлення, свідчить про те, що електротехнічні рішення виконані зовсім для іншої за об'ємом та плануванням будівлі. Отже, в проекті «культурно-просвітницького центру» плани електросилового постачання, плани освітлювальних мереж, заземлення та система зрівнювання потенціалів і відповідні розрахунки відсутні. Практично відсутній весь розділ «Електротехнічні рішення», тобто проект представлений не в повному об'ємі.

Перший висновок. Доказово показано, що проектанти по ходу змінили проектну концепцію, а через дефіцит часу та відсутності контролю з боку керівника проекту поєднали дві частини різних проектів, тобто обдурили замовника.

Другий висновок. Негативне враження від оформлення текстової та графічної частини проекту, не вдаючись до аналізу його змісту, склалося під

впливом численних орфографічних та друкарських помилок, лінгвістичних казусів, незрозумілих термінів та некоректних висловлювань, що свідчить про недостатнє розкриття даної теми проектантами.

Робочий проект виконаний в «ПП Приведений С.А.» і завірений його круглою печаткою, тому юридично не має ніякого відношення до СПКБ ПДТУ імені Юрія Кондратюка, яке фігурує в штампах на всіх аркушах і що треба усунути при поданні проекту на експертизу. Крім цього, для подібних проектних розробок, пов'язаних з історичними об'єктами, обов'язкова наявність ГАПа (сертифікованого архітектора) та його підпису, а також повинна бути копія сертифікату або наведено його номер та серію.

Робочий проект складається: з 9-ти аркушів пояснювальної записки формату А-4, та 45-ти аркушів креслень, відомостей, експлікації формату А-3, в тому числі за розділами:

1. Розділ : Основні креслення - схема генплану в масштабі 1:1000 та ситуаційна схема (без масштабу), 1 аркуш А-3;
 - загальні вигляди, фасади, плани, розрізи, плани покрівлі і т.і. основного об'єкту в масштабі 1:75, 1:100 (16 аркушів А-3);
 - ескіз монументу В.І. Вернадському, загальний вигляд, фасади М1:20, схематичний розріз М 1:20 (4 аркуші А-3).
2. Розділ: Водопостачання та каналізація (ВК) - на 7 аркушах А 3.
3. Розділ: Опалення та вентиляція – на 4 аркушах А 3.
4. Розділ: Електротехнічні рішення – на 12 аркушах і, як з'ясувалося, не відповідає об'єму запроєктованого об'єкта.

На першому і другому титульному аркушах допущена одна й та ж помилка в слові «робочій» (надруковано «і» замість «и»), на другому титулі СПКБ названо «ноектно-конструкторське бюро» замість «проектно...». Пояснювальна записка (всього 9 аркушів А 4) не розкриває суті меморіалу, основного об'єкту, наповнення музею і його експозицію, відсутні коментарі по функціональній організації генплану та основних композиційних побудовах; відсутні техніко-економічні показники по генплану і об'єктах першої черги, кошторис за укрупненими показниками. Пояснювальна записка рясніє помилками, неточностями, схематизмом, недостатньо обґрунтованими висновками, що свідчить про поверхневе знайомство проектантів з даною темою та легковажне відношення до висвітлення основних композиційних об'ємно-планувальних прийомів та методик реконструкції, реставрації і т.ін., що використані при проектуванні.

На аркуші 1 пояснювальної записки допущено 2 помилки («робочій» замість «робочий» та «покритий розкішною кобилою» замість «ковилою», тобто травою), а також одне некоректне висловлювання та необґрунтований висновок. Зокрема, твердження, що «проект виконано на підставі документів, перелік яких приведено у «Змісті» даного тому, обмірних креслень та архівних матеріалів, що зберігаються в архіві СПКБ університету» безпідставне:

– по - перше, у цьому томі немає ніякого переліку документів і ніякого «Змісту», як відсутнє і завдання на проектування;

– по - друге, результати розкопок, обміри та геодезична зйомка садиби В.І. Вернадського, скіфських курганів знаходяться в архівах Фонду, а матеріали розкопок залишків фундаментів описані в Полтавському археологічному збірнику №3 за 1995 р., с.4-8;

– по третє, із архівних матеріалів в пояснювальній записці наведений тільки загальновідомий малюнок дачі вченого його донькою Ніною Володимирівною Вернадською-Толь.

Цього явно недостатньо, необхідно було використати:

1) ретроспективний генплан садиби вченого з розташуванням всіх її складових: дачного будинку, хати наглядча, господарського подвір'я із конюшнею, коморою, сажем, клунею, льодовнею, колодязем і т. ін.;

2) фотокопії окремих креслень дачі (чоло, поперечний розріз, виконані в масштабі). Основний фонд (ящик №518) із архіву В.І. Вернадського в Російській Академії наук;

3) наукові публікації доц. В.В. Лаврова (м.Сімферополь) та чисельні фото дачі під час будівництва із його архіву;

4) документи із власного архіву доц. В.В. Лаврова, які засвідчують, що для будівництва дачі Вернадського було куплено дерев'яний зруб із розібраного будинку, на основі якого полтавський архітектор Д.М. Фролов запроєктував будівлю, а В.Г. Кричевський займався архітектурно-художнім оздобленням фасаду.

Фотокопії окремих креслень дачі (основний фонд, ящик №518) дають можливість разом з обмірами залишків фундаментів та детальним переліком кімнат достатньо точно відтворити структуру і образ будівлі на основі комп'ютерного моделювання та кількісного перебору можливих варіантів в заданих параметрах [1, с.25-29].

Далі проєктанти помилково відзначають (аркуш 2, другий абзац), що «у селищі досі зберігся фундамент його дачі за проєктом у стилі «модерн» Кричевського 1913 р.». Загальновідомо, що дача розташовувалася на крутому схилі, на узліссі, а фундаменти не збереглися, їх розібрали селяни, і тільки окремі залишки фундаментів були знайдені у траншеях під час археологічної експедиції 1994 року.

Не можна також погодитися із твердженням авторів (аркуш 4, третій абзац), що «це єдине наявне в Україні документальне зображення по пам'яті будинку Вернадських. Не вціліли креслення будинку, не знайдені поки що ніякі фотоматеріали».

Цим висновком проєктувальники намагаються обґрунтувати свою відмову від реставраційної реконструкції всієї садиби (історичної будівлі дачі та господарських споруд) за браком матеріалів і часу, при цьому замовчують той факт, що відновлення садиби ускладнено не тільки відсутністю у проєктантів архівних матеріалів, а головне складністю у часовому вимірі переведення земель Лісфонду (ДП "Миргородське лісове господарство") під музейну функцію. Для цього необхідне відповідне рішення Верховної ради, чого не вдалося добитися Благодійному фонду на протязі 12 років. Тому по ходу проєктування, проєктувальники відмовилися від ідеї відновлення садиби в її

історичних межах і запропонували нове будівництво на суміжній території, законсервувавши залишки фундаменту будівлі у вигляді меморіалу, як об'єкту показу, не відновлюючи навіть контурів садиби, не говорячи вже про господарські споруди та житло наглядача Третяка М.І., про що є достовірні відомості.

Цей сумнівний підхід помітно прослідковується у різних частинах проекту. Досить порівняти назви 4 розділу «Основні креслення» і розділу «Електротехнічні рішення» стає зрозумілим, що архітектурне рішення одноповерхової будівлі з мансардою на рівнинній місцевості і електротехнічні рішення двоповерхової будівлі з мезоніном на крутому рельєфі на місці бувшої дачі вченого – це частини двох різних проектів, які помилково, або поспіхом поєднані в один проект без виправлення неспівпадінь.

Далі йдеться (аркуш 4, четвертий абзац): «На підставі ... було запропоновано відтворення образу будинку Вернадських на Бутовій горі та його планування». Так все-таки реконструкція на рельєфі, чи нове будівництво на суміжній території на місці скіфських курганів?

Читаємо далі (аркуш 4, шостий абзац): «Проект ...центру...на місці (це чергова помилка, треба на місці) бувшої садиби В.І. Вернадського передбачає будівництво споруди музею у стилістиці втраченої дачі Вернадських, пам'ятника (бюст) В.І. Вернадському на місці (місці) знаку... Тобто, автори знову пропонують проектувати на рельєфі, на місці бувшої садиби, крім цього знищити пам'ятний знак, встановлений НАН України до 125-річчя від дня народження вченого і на його місці спорудити монумент?

Далі вже заявлено (аркуш 4, шостий абзац), що «Даний проект культурно-просвітницького екологічного центру на місці бувшої садиби В.І. Вернадського... Тобто центр ще й екологічний і знову розташовується на рельєфі, в лісі, який підпорядкований ДП "Миргородське лісове господарство".

АНАЛІЗ ГЕНЕРАЛЬНОГО ПЛАНУ

В другому розділі пояснювальної записки «Генеральний план» (аркуш 5), крім традиційних помилок типу «будівництво буднку-музею В.І. Вернадських...», ідуть серйозні посилання на не існуючі в проекті документи, вимоги, обмеження і невідомого замовника, а саме: «Рішення генплану виконані відповідно з вимогами містобудівельних обмежень на топографічній зйомці, наданої замовником. І знову, в 5 абзаці: «Генплан вирішений у відповідності містобудівельних обмежень», - помилка в реченні та повтор.

На аркуші 2, формату А-3 надана схема генерального плану (масштаб 1:1000), як написано в кутовому штампі, в той час на самому кресленні генплану на території скверу (чи парку) чомусь існує напис «масштаб 1:500», а в дійсності креслення виконані в лінійному масштабі, приблизно 1:1480, що категорично недопустимо (додаток 4, рис. 1).

В підрозділі 2.3. «Інженерна підготовка території» взагалі відсутня вертикальна і горизонтальна прив'язка будівель та монументу вченому.

На схемі генплану відсутня роза вітрів, не нанесені опорний план та межі історичної садиби вченого, її основні будівлі. Межі, контур і геометрія

суміжної ділянки забудови в 2 га, не співпадають: на ситуаційній схемі (аерофотозйомка) – гострим є нижній лівий кут, а на схемі генплану - гострим є правий нижній кут (дві зворотні трапеції), тобто схема генплану не відповідає реальній конфігурації ділянки забудови (додаток 4, рис. 1, 2).

Основними і визначальними факторами, які повинні були лягти в основу концептуальної побудови генплану, є наступні:

- Бутова гора, як природний заповідник місцевого значення, його охоронна зона;
- кургани скіфської пори, один із яких власноручно розкопував свого часу В.І. Вернадський, їх охоронні зони;
- історичні межі садиби вченого (12 десятин) та 4 десятини орної землі докуплені сином Вернадського Георгієм пізніше;
- існуюча екологічна стежина, її основні композиційні акценти, видові й тематичні майданчики та трасування на місцевості, тобто весь кільцевий маршрут, оснащений інформаційними стендами та малими архітектурними формами;
- пам'ятний знак в честь 125-річчя від дня народження академіка, розташований на північному сході від садиби за її межами,
- галявина з цінними рослинами та трав'яним покриттям (барвінком, ковилою і т. і.);
- розклад руху екскурсантів та туристів з урахуванням існуючих об'єктів показу (екологічної стежини, пам'ятного знака та монумента вченому, місця розташування історичної будівлі дачі Вернадських (в проекті – «меморіал») в дійсності, розриті земляні канали, частини залишків фундаментів).

Зокрема, при знайомстві з об'єктами першої черги виникають деякі незручності із-за відсутності кільцевих маршрутів та розташування будівлі музею з готелем «дворовим» чолом до монумента та відвідувачів (додаток 4, рис. 1).

В проекті відсутні основні техніко-економічні показники по генплану, а точніше на схемі генплану, хоча проектувальники стверджують (пояснювальна записка, аркуш 5) зворотне: «Показники за генпланом приведені на листі АБ-01». З'ясовується, що це обман. На аркуші АБ-01 в правому верхньому кутку наведені техніко-економічні показники (ТЕП) по будівлі і лише перша позиція, площа ділянки відноситься до містобудівних показників. Частина ТЕП по схемі генплану є на аркуші 5 пояснювальної записки (без площі заощення, відсотків озеленення і т. і.), що не дає можливості визначити ефективність використання території під паркову зону та забудову, але досвідченому проектувальнику зрозуміло, що проектант «прихватили» завелику територію «на всяк випадок» і не знають чим її наповнити.

При наявності унікального лісового масиву з річкою, озерами, кручами, та неповторним пейзажем, об лаштованою екологічною стежиною, квітучими галявинами сумнівною і зайвою виглядає запропонована зона відпочинку по аналогії із санаторними зонами для людей похилого віку. Звідси на схемі

генплану з'явилися випадкові осі та вузли, симетричні і асиметричні побудови, яких не вимагає ситуація формальні циркульні алеї та доріжки і т.ін., що аналізується далі (додаток 4, рис. 2).

Дане трактування генплану непереконливе, по перше, через відмову проєктантів від відновлення історичної садиби, нехай не в першу чергу, а навіть в третю;

по-друге, ігнорування місця розташування 4 курганів, як містоутворюючого фактору і, одночасно, обмежень, які суттєво вплинуть на організацію простору Бутової гори, як природоохоронного об'єкта, а не урбанізованої території, змінять розміщення основних об'єктів, трасування проїздів, алеї та доріжок.

Якщо співставити розташування погруддя вченому на схемі генплану (аркуш 02) і його розташування на аркуші 03 «Загальні вигляди» очевидні розбіжності. На загальних виглядах (аркуш 03) монумент розміщений в кінці алеї, якої немає на схемі генплану, і повернутий чолом до виходу із будівлі музею-готелю (додаток 4, рис. 1). З якою метою ця будівля розташована тильним фасадом до погруддя В.І. Вернадському залишається загадкою. Взагалі постановка монумента В.І. Вернадському напроти пам'ятного знака В.І. Вернадському, на відстані 30 м в зоні візуального контакту – це явний перебір, своєрідне «ноу-хау» проєктантів, яке не зустрічалось в практиці проєктування та будівництва подібних об'єктів на Полтавщині.

Якщо вважати напрямок «погруддя – пам'ятний знак – альтанка» основною композиційною віссю, то її розвиток у просторі можливий з урахуванням місця розташування курганів, які на даному кресленні не позначені. Автори розташували на цій осі будівлю музею з готелем і завершили її прогулянковою алеєю, яка випадково зорієнтована та «замикає» перспективу на куті крайнього літнього будинку для відпочиваючих (додаток 4, рис. 2).

Основна прогулянкова алея (2 черга будівництва) протяжністю 95 метрів, що веде відвідувачів від стоянки гостьового транспорту до основного об'єкту «стріляє в нікуди» і завершується круглим майданчиком. Під прямим кутом до неї запроектована пішохідна еспланада, яка веде до екологічної школи з літнім житлом. В даному випадку симетричні побудови цього комплексу необґрунтовані і дисонують з асиметричною конфігурацією ділянки забудови. Також не підтверджені розрахунками будівельні об'єми школи та житла, обмежені умови для їх розширення.

Циркульні, напівкруглі та лекальні за геометрією пішохідні доріжки не мають «центрів тяжіння», перетинаються між собою під гострими кутами, що на практиці призводить до затоптування газонів.

Вище вже відмічалось, що територія в 2,0 га, яка взята в оренду для даного центру, занадто велика. На ній можна було б зберегти від забудови і ділянку з курганами та розмістити дослідницьке поле для екологічної школи, а також запроектувати екологічний стаціонар на замовлення НАН України, як це було в попередніх проєктах Благодійного фонду В.І. Вернадського.

Взагалі, складається враження, що розробка схеми генплану, запропонованої СПКБ ПНТУ імені Юрія Кондратюка, виконана на рівні студентсь-

кого курсового проекту і потребує радикальної переробки та покращення з урахуванням викладених зауважень і пропозицій.

Аналіз архітектурно-будівельних рішень будівлі музею з готелем

Розділ 3 Архітектурно-будівельні рішення.

В підрозділі 3.1. Характеристика будинку та об'ємно-планувальні рішення взагалі відсутні. Знову посилення на неіснуюче завдання на проектування. Помилково ще 3 речення про об'ємно-планувальне рішення перенесені в наступний підрозділ 3.2. Конструктивні рішення.

Архітектурно-будівельні рішення дуже стисло викладені в пояснювальній записці (розділ 3 аркуші 6-7) та на відповідних кресленнях (аркуші 03-18). В п.3.1 розділу 3 відсутні будь-які характеристики запропонованої будівлі музею з готелем та їх об'ємно-планувальних рішень. Посилання на їх відповідність завданню на проектування некоректні, оскільки завдання на проектування в проекті відсутнє. Тому, як вирішується музейна функція і яке буде обладнання на 1-му поверсі, в холі (24,49 кв.м), 3-х невеликих кімнатах (18,78; 18,78; 26,72 кв.м) та кабінеті (17,40 кв.м) невідомо.

Якщо більш детально розглянути надане об'ємно-планувальне рішення (аркуш АБ-05 та додаток 5, рис. 3, 4), за твердженням розробників, споруди музею у стилістиці втраченої дачі Вернадських (пояснювальна записка, розділ 1 аркуш 4, абзац 6), у відповідності до загальних вимог проектування нових будівель сучасних музеїв, можна стверджувати, що музейна функція представлена тут дуже спрощено без відповідного набору службових, виставкових та підсобних приміщень, бо невідома ні кількість експонатів, ні їх параметри, для розрахунку кількості приміщень та їх площ (додаток 5, рис. 3). На аркуші 01 «Загальні дані» наведені техніко-економічні показники (ТЕП будівлі) в неповному обсязі (без K_1 і K_2), що не дає підстав для об'єктивної оцінки об'ємно-планувальних рішень музею та готелю окремо.

Розрахувавши окремо техніко-економічні показники по музею (додаток 5, рис. 3) та житлу (додаток 5, рис. 4), ми отримали наступні показники для аналізу:

- по 1-му поверху (музей):

$$S_{роб} = 103,53 \text{ кв.м}$$

$$S_{заг} = 166,58 \text{ кв.м}$$

$$S_{заб} = 219,55 \text{ кв.м}$$

$$V_{буд.} = 583 \text{ куб.м}$$

$$K_1 = 0,62$$

$$K_2 = 5,63$$

Стало очевидно, що об'ємно-планувальне рішення музейної функції з обмеженим набором приміщень нераціональне (планувальний коефіцієнт $K_1 = 0,62$ дуже низький, необхідно 0,8-0,9, а об'ємний $K_2 = 5,63$ недостатній).

Якщо більш детально розглянути планувальне рішення музею (план на відмітці $\pm 0,000$, М 1:100), відразу видно порушення вимог ДБН «Громадські будівлі», а саме:

- відсутність пандусів при вхідних групах для відвідувачів з особливими потребами;
- відсутність тамбуру при вході, чи теплової завіси при відповідних обґрунтуваннях;
- близькість сходин в холі до вхідних дверей, що створює незручність і скупченість відвідувачів при русі назустріч;
- невідповідність відкритих сходин громадської будівлі протипожежним нормам та умовам евакуації людей (18 сходинок в одному марші без міжповерхового майданчика, наявність забіжних сходинок забороненої висоти ($h = 21,6\text{см}$ замість нормативно дозволених 18 см);
- недоступність мансардного поверху для людей з особливими потребами;
- відсутність гардеробної, про яку йдеться в передостанньому абзаці, аркуш 6 пояснювальної записки;
- незрозуміле призначення кабінету №2 з такими ж меблями, як і виставкові приміщення №3, №5;
- незрозумілий характер виставкової музейної експозиції в приміщеннях з однаковим обладнанням та меблями (№3, №5), а саме робочий стіл з поворотним офісним кріслом, книжкова шафа з 2-х секцій, диван з журнальним столиком (швидше, це не виставкові приміщення, а спальні номери, чи робочі кабінети);
- не визначена музейна експозиція в прохідній з 4-х сторін виставковій залі №4, з якої запроєктований вихід на величезну терасу з виступом, де розміщений обідній стіл на 8 персон (по аналогії з дачним будинком вченого);
- суттєвим недоліком планування є неконтрольований наскрізний прохід через всі виставкові приміщення, з холу на терасу, а потім на вулицю, що заборонено нормами.

Аналізуючи готельну частину (креслення – аркуш АБ-06, додаток 5, рис.4) та розрахувавши ТЕП житла типу хостел, ми не маємо змоги точно визначити для кого й на яку кількість гостей розраховане житло на 2-му мансардному поверсі у складі: кухня-столова (14, 18 кв.м), ванна (8,44 кв.м), дві кімнати відпочинку (26,09 і 26,18 кв.м) без ліжок з одним диваном (1-2 спальних місця), робочим столом, шафою та журнальним столиком. Схоже на звичайну 2-х кімнатну квартиру.

Житло не має окремого виходу, вхід на мансарду здійснюється через двохсвітній хол музею за допомогою відкритих сходин, що недопустимо за існуючими нормами та протипожежними вимогами [2, с.11, п.6.1.1]. Не маючи пояснень проєктантів, можна тільки здогадуватися, що міні-готель не розрахований на масового відвідувача, а скоріше, призначений для короткочасного перебування та відпочинку VIP-персон.

Якщо добудувати внутрішній тамбур, перегородку на сходишковому майданчику з дверима в готель на другому (мансардному) поверсі та замінити меблі в житлових чарунках, можна легко отримати ізольовану 2 кімнатну квартиру з окремим входом не порушуючи існуючі норми (додаток 5, рис. 4).

Але це все домисли, а по факту маємо приміщення (крім №10), які не забезпечені природним освітленням освітлені через похилі вікна в покрівлі, що не забезпечує візуального зв'язку з навколишніми краєвидами. Вертикальні огорожуючі конструкції на плані мають товщину 150 мм, на розрізі (аркуш АБ-11) показані схематично без детальної розробки конструктивних шарів, що ставить під сумнів їх тепло ефективність.

Розраховані нами ТЕП по житлу (додаток 5, рис. 4) наступні:

$$S_{роб} = 66,45 \text{ кв.м}$$

$$S_{заг} = 91,45 \text{ кв.м}$$

$$V_{буд.} = 301,79 \text{ м.куб.}$$

$$K_1 = 0,73$$

$$K_2 = 9,54$$

Вони свідчать про неекономічне об'ємно-планувальне вирішення готельної частини будівлі через значно завищену площу двоярусного холу-вестибюлю з відкритими сходами (разом 32,4 кв. м), що складає 30% від загальної площі мансардного поверху. Це призведе до значних перевитрат на опалення будівлі в цілому та додаткових затрат для утеплення похилої стелі над двох світловим холлом-вестибюлем загального користування. Цього всього можна було легко запобігти, розташувавши над холлом в мансардному поверсі ще одну житлову кімнату площею 11,3 кв.м (додаток 5, рис.4).

Порахувавши сумарні ТЕП по будівлі ми знаходимо підтвердження нашим висновкам:

$$S_{роб} = 169,98 \text{ кв.м}$$

$$S_{заг} = 233,03 \text{ кв.м}$$

$$S_{заб} = 219,55 \text{ кв.м}$$

$$V_{буд.} = 884,79 \text{ куб м}$$

$$K_1 = 0,73$$

$$K_2 = 5,2$$

Вищевикладене обумовлює необхідність вдосконалення та конкретизацію музейної експозиції на першому поверсі, ізоляцію та покращення функції готелю за рахунок незначного перепланування мансардного поверху, огороження відкритих сходин. Проектантам потрібно відійти від механічного і непотрібного повторення контурів плану історичної будівлі дачі В.І. Вернадського, обґрунтувати доцільність та визначити призначення великої тераси зі сторони тильного («дворового») фасаду та виключити транзитні потоки через музей.

Фасадні рішення є достойною, але спрощеною копією будинку М.А.Дмитрієва в с. Яреськи (1905-1906) архітектора В.Г. Кричевського за виключенням слухових вікон та геометрії вікон вхідної групи. Пластичне та кольорове вирішення фасадів лаконічне, професійно-грамотне, що свідчить про високу графічну культуру авторів та їх значний творчий потенціал, до кінця не розкритий за браком часу, відведеного на проектування.

Розділ 4.1. Опалення і вентиляція

Незрозумілим є рішення по опаленню, а саме: «Опалення від електричного нагрівача (обігрівального) котла, гаряче водопостачання – від двоконтурного електродкотла», немає доцільності експлуатації двох котлів.

Розділ 5.3. Електропостачання.

Виконаний не для робочого проекту 12-05-63-АБ, а для попереднього, який був презентований на відкритті погруддя В.І. Вернадському в 2013 році та Бутовій горі і носить іншу назву, а саме «Реконструкція будинку-садиби В.І. Вернадського біля с.м.т. Шишаки Полтавської області (на 12 аркушах формату А-3).

Після презентації цей проект був замінений, як уже згадувалося раніше, іншим проектом, а розділ залишився старий, який зовсім не підходить до нового проекту. Підтвердженням цієї заміни є наступне:

1) наведена експлікація приміщень з попереднього проекту з 20 позицій із загальною площею об'єкту 352,53 кв. м (аркуш ЕО-1/2), а в робочому проекті 12-05-63-АБ вона складає 214,40 кв.м. (аркуш А5-05), а за нашими розрахунками – 233,03 кв.м. (додаток 5).

2) Принципова однолінійна схема (аркуш ЕО-2) передбачає позначення на схемі електропостачання:

- цокольного поверху;
- першого поверху;
- мансардного поверху,

а в цьому будинку дачі всього 2 поверхи.

3) На планах силового електропостачання (аркуші ЕО-3/1, 3/2, 3/3) показані відповідно:

- схема цокольного поверху з боковими зовнішніми сходами на рельєфі (аркуш ЕО-3/1);
- схема першого поверху з відкритими сходами на терасу цокольного поверху (аркуш ЕО-3/2);
- схема мансардного поверху (аркуш ЕО-3/3).

І далі (аркуші ЕО-4/1, 4/2, 4/3) на схемі показані три рівні. Всі ці креслення і розрахунки не підходять до даного робочого проекту і є обманом замовника, оскільки в проекті на рівній місцевості запроектована одноповерхова будівля з мансардою без цокольного поверху, яка повторює контури плану історичної будівлі В.І. Вернадського.

Традиційно, в цих розділах, як і в інших, достатньо помилок та використана російська мова в заголовках. Наприклад, на аркушах АБ-14,15,16,17 – «Смета дверей», «Смета окон», «Экспликация полов», на аркуші 18 «Ведомость отделки помещений».

Аналіз монумента В.І. Вернадському

Окремої уваги заслуговує ескізний проект пам'ятного знаку В.І. Вернадському у складі даного робочого проекту. В пояснювальній записці він носить іншу назву: пам'ятник (бюст) В.І. Вернадському. В дійсності, цей об'єкт правильніше називати монумент, погруддя В.І. Вернадському, бо

пам'ятник, як правило, розташовується на місці захоронення особистості, а термін «бюст»-русизм.

Наявність ескізного проекту у складі робочого є порушенням стадійності проектування і структури робочого проекту. Дана тема є предметом окремого проекту, який виконується за участю скульптора та архітектора, а проект і скульптура проходять розгляд та затвердження в установленому порядку на архітектурно-художній раді. Якщо архітектор розробляє проект під готову скульптуру та здійснює прив'язку на місцевості, в розділі повинні бути: фото скульптури, протокол художньої ради, посилання на авторство скульптора, затвержені круглою печаткою.

Оскільки архітектори не мали сертифікату на проектування монументу чи погруддя вченому, в штампі він отримав назву - «пам'ятний знак». На аркуші АБ - 9 зображена перспектива пам'ятного знаку на фоні лісу (додаток 7. рис.7). При незначній загальній висоті монументу – 2, 55 м (постамент – 1,7 м, погруддя – 085 м) вдало знайдені співвідношення скульптури та постаменту, об'єкт виглядає монументальним. В 2013 році до 150-річчя від Дня народження В.І. Вернадського монумент було урочисто відкрито (додаток 8, фото 8, 9).

Відносно доцільності постановки погруддя вченого на невеликій відстані (до 35 см) до існуючого пам'ятного знаку В.І. Вернадському є однозначна негативна думка фахівців-скульпторів, тим більше, що монумент «прив'язаний» на місці одного з курганів, що недопустимо.

Висновок. Спираючись на вищевикладене, встановлено, що:

1) Робочий проект 123-05-63-АБ «Культурно-просвітницький центр «Будинок-музей-садиба В.І. Вернадського в с. Яреськи Шишацького району Полтавської області» по формі і за змістом не відповідає Постанові Верховної ради від 07 лютого 2002 р. за №3069-Ш, Розпорядженню Кабінету Міністрів України від 19 червня 2002 року, Розпорядженню голови Полтавської обласної державної адміністрації №206 від 05.07.2002 р., листам – зверненням до Полтавської обласної державної адміністрації Президента НАН України академіка Б.Є. Патона (№92/437-3 від 09.03.2011р.) та віце-президента А.Г. Загороднього (№04-ф від 11.03.2011р.), протоколу наради у заступника голови обласної державної адміністрації В.О. Пархоменка (пункти 1,3 протоколу №1 від 27 квітня 2011р.), і що саме головне, протоколу робочої зустрічі у Голови Полтавської облради І.М. Момота 19.01.2012 р. за участю віце-президента НАН України академіка А.Г. Загороднього та проектувальників СПКБ Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка, які подали на розгляд проектну пропозицію відновлення колишньої будівлі дачі В.І. Вернадського на її історичному місці на рельєфі, яку було схвалено.

2) Співставлення проектною пропозиції історичної будівлі дачі вченого з робочим проектом підтвердило той факт, що по ходу проектування проектант відмовилися від ідеї відновлення історичної будівлі вченого, розробили і в подальшому надали на обласну містобудівельну раду іншу розробку, яка виключаючи відновлення будівлі дачі і садиби в цілому (протоколи обласної

містобудівельної ради №3 від 02.04.2013 р. та №5 від 10.05.2013 р.). Цими діями СПКБ (чи ПП «Приведений С.А.»), як проектна фірма ввели в оману потенційного замовника, у даному випадку - віце-президента НАН України академіка А.Г. Загороднього, що недопустимо ні з моральної, ні з юридичної точок зору.

3) При детальному ознайомленні було виявлено, що в проекті 12-05-63-АБ об'єднані два різні проекти: - перший, будівництво будівлі-музею на новій рівній місцевості (одноповерховий з мансардою): - другий, реконструкція будинку-садиби вченого на рельєфі, на місці історичної будівлі вченого в три рівні (основний поверх, цокольний та мансардний) розділ 5.3. Електропостачання, який не відповідає вимогам першого. Це означає, що даний робочий проект 12-05-63-АБ не має розділу ЕО, тобто виконаний не в повному об'ємі.

На основі пунктів 1-3 можна зробити висновок, що робочий проект 12-05-63-АБ, який виконаний в СПКБ Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка з власної ініціативи без завдання на проектування, без експертизи та без одного розділу (5.3. Електропостачання) не може рекомендуватися до впровадження.

На цьому можна було б і закінчити рецензію, але нашим завданням не є зупинка процесу, а навпаки знаходження виходу із цієї незручної ситуації, в яку несвідомо чи свідомо під адміністративним тиском попали наші колеги. Тому ми дозволимо собі в ході подальшого аналізу дати декілька рекомендацій відносно продовження проектного процесу спільними зусиллями заради благородної справи по увічненню пам'яті видатної особистості, а не для задоволення власних амбіцій та кон'юнктурних інтересів.

4) Нами доведено, що назва даного проекту складається із словосполучень, які не несуть ніякого змістовного навантаження та допускають різні суперечливі тлумачення. В підсумку рекомендуємо спростити назву, розкривши в ній суть проекту.

Одна із робочих назв, на наш погляд, може бути наступною: «Культурно-просвітницький та екологічний центр імені В.І. Вернадського на Бутовій горі поблизу с. Яреськи Шишацького району Полтавської області».

5) В ході аналізу встановлено, що в робочому проекті 12-05-63-АБ допущені порушення діючих норм проектування та протипожежних норм, поєднані різні стадії проектування, присутня неохайність в оформленні пояснювальної записки, багато граматичних помилок, зустрічаються повтори, русизми, практично відсутні пояснення прийнятих містобудівних та об'ємно-планувальних рішень і т.ін. Це в значній мірі пояснюється відсутністю завдання на проектування. Всі ці вади необхідно усунути.

б) Потребує корінної переробки схема генерального плану, для чого необхідно:

а) привести у відповідність до ситуаційної схеми (аркуші АБ 02 скошена трапеція з гострим кутом в лівій нижній частині) конфігурацію ділянки забудови в 2 га, де, навпаки, трапеція має протилежний правий гострий кут;

б) на виправлену підоснову нанести:

– межі ділянки садиби В.І. Вернадського;

- місце розташування історичної будівлі дачі вченого;
- місця розташування житлового будинку наглядача Третяка М., колодязя, клуні, господарського двору з конюшнею, коморою, сажем та льодовнею;
- ділянку фруктового саду.

в) окремо необхідно виділити дослідне поле з 4 курганами, один з яких потрапив під замощення майданчику з монументом вченому, який вже побудований;

г) для решти 3-х нанести охоронні зони і зберегти їх в якості об'єктів показу, звільнивши від забудови та збільшивши їх висоту після розкопок;

д) не забудовувати місце перед історичною садибою, де як свідчать архівні матеріали, розташовувалися різнокольорові шатри, коли чисельні гості не поміщались в будівлі дачі на ночівлю;

е) відновити барвінкове поле на узліссі біля пам'ятного знаку і т.ін.

Для виконання пунктів б-е можна використати матеріали та відповідні проектні розробки Благодійного фонду, які доступні для всіх проектантів, або виконати самостійно, що потребує значних ресурсів (матеріальних - виконання археологічних розкопок на садибі та курганах, людських та технічних - для суцільних розкопок залишків фундаментів будівлі дачі, з боку головного фасаду, які були здійснені студентами вибірково у вигляді окремих шурфів).

Після виконання вищеперелічених робіт і досліджень необхідно викреслити історико-опорний план з охоронними зонами (в т.ч. треба нанести і охоронну зону території Бутової гори, як заповідника місцевого значення), що дасть змогу провести зонування території та визначити місце можливої забудови.

7) Концепція проектантів СПКБ має право на розробку та впровадження за умови, що:

а) відновлення історичної будівлі дачі буде II чергою, а всієї садиби –III чергою будівництва. При цьому будівництво монумента вченому та культурно-просвітницького центру буде здійснюватися як перша черга будівництва;

б) обов'язкова наявність завдання на проектування від Національної академії наук України, вихідних даних, дотримання процедури громадського обговорення, погодження та затвердження проектної документації. Причому в завданні на проектування повинні бути визначені перелік окремих функціональних зон та їх площі, об'єми, структура складових багатоцільового комплексу, підтвержені відповідними розрахунками та техніко-економічним обґрунтуванням (ТЕО);

в) обов'язкове виконання робочого проекту створення меморіалу. Консервація розкопок залишків фундаментів (I черга будівництва) передбачає наступне:

- виконання археологічних розкопок на садибі та трьох курганах;
- впорядкування існуючих земляних траншей на місці розкопаних фундаментів;

- виконання суцільних розкопок заглиблених фундаментів з боку головного фасаду будівлі дачі, які були виконані вибірково у вигляді окремих шурфів;
- облаштування містків для огляду та оглядового майданчика на опорах
- з інформаційним стендом;

8) Проектанти мають право на альтернативний проект чи на спільний проект, виконаний разом із проектантами Фонду.

9) Замовник (НАН України) має право на свій розсуд замовити два проекти: один проект ревалоризації садиби і відновлення будівлі дачі В.І. Вернадського – Благодійному фонду В.І. Вернадського, другий проект - СПКБ Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка.

Література:

1. Губарь В.М. Научно - историческая достоверность реставрационной рекомпозиции дачи Вернадского на Полтавщине. С. 25-29 / Теорія і практика матеріально-художньої культури. XV електронна наукова конференція. Харків. ХДАДМ, 26 квітня 2013р.// Збірник матеріалів, 26 квітня 2013 р.- Харків, ХДАДМ, 2013-104 с. (українською, російською, англійською мовами).
2. ДБН В.2.2 – 20/2008.Готелі. Київ, Мінрегіонбуд України, 2009.

20 січня, 14:07 Розмір тексту

На Полтавщині відновлять садибу академіка Вернадського з нагоди 150-річчя

Місцевість, де колись була садиба Вернадського. | Фото: Анна Довгошей

Нині на тому місці, де колись був маєток видатного науковця, — лісочок у яру, а на меморіальному камені немає таблички — її бережуть від крадів і виставляють тільки на свята

Народився відомий природознавець та філософ 28 лютого (12 березня) 1863 року, тобто через рік відзначимо ювілейну дату Володимира Івановича. Володимир Вернадський — вчений-природознавець зі світовим іменем, один із засновників Української Академії наук та її перший президент, збагатив науку унікальними дослідженнями та ідеями з мінералогії, геології, гідрогеології, радіології, філософії.

Полтавці по праву вважають Вернадського своїм земляком, адже проживаючи у Санкт-Петербурзі, починаючи з середини 80-х років XIX століття, вчений регулярно відвідував Полтавську губернію, вивчав її ґрунти, писав наукові роботи, проводив активну громадську діяльність. Чимало зусиль доклав академік Вернадський для збагачення фондів Полтавського природничо-історичного музею. Поблизу селища Шишаки він мав власний будинок та земельну ділянку. Після Жовтневої революції більше ніж півроку академік мешкав у Полтаві. Підтримував зв'язки з Полтавщиною й після від'їзду.

На вшанування пам'яті геніального вченого Президент України Віктор Янукович видав Указ, відповідно до якого утворено організаційний комітет з підготовки та відзначення 150-річчя від дня народження академіка Вернадського. Тож днями голова обласної ради Іван Момот провів робочу зустріч з цього приводу. У ній взяли участь віце-президент Національної академії наук України, академік Анатолій Загородній, заступник голови облдержадміністрації, депутат обласної ради Валерій Пархоменко, ректор Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка, депутат обласної ради Володимир Онищенко, начальники обласних управлінь і служб, науковці. Про це повідомляє прес-служба Полтавської обласної ради.

Так, Анатолій Загородній зазначив, що у 2013 році проведуть міжнародну наукову конференцію з дослідження наукової спадщини академіка Вернадського на базі Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка. А також — відбудують садибу вченого у Шишацькому районі. За інформацією ректора університету Володимира Онищенка, проведено натуральне обстеження ділянки під забудову, досліджено архівні матеріали, підготовлено проектні пропозиції.

— Необхідно визначити форму власності майбутнього об'єкту, його функціональне призначення, замовника будівництва, провести відведення земельної ділянки, підготувати проект, подбати про експозицію, — зазначив голова обласної ради Іван Момот. — Часу мало. Тому ці роботи мають проводитися паралельно. Будівництво потрібно розпочати вже на початку літа.

Щодо до джерел фінансування, то на думку Івана Момота, це будуть в основному кошти державного бюджету. Фінансову участь у будівництві обов'язково візьме обласний бюджет, залучатимуться й позабюджетні фінансові ресурси.

Тетяна ЄРМОЛЕНКО, «Полтавщина»

<http://poltavanews.com.ua/news/culture/do-yuvileyu-vernadskogo-vidnovlyat-v-shishakax-jogo-sadibu.aspx>

НОВИНИ ПОЛТАВЩИНИ

До ювілею Вернадського відновлять в Шишаках його садибу

19 січня 2012 р./12:59 ---

Фото: Володимир Вернадський

До 150-річчя від дня народження українського філософа, природознавця, мислителя, засновника геохімії, біогеохімії та радіогеології, космізму, академіка Володимира Вернадського, яке відзначатимуть 12 березня 2013 року, на Полтавщині планують відновити його садибу біля Шишак.

«Хоча на сьогодні є більше запитань, ніж відповідей, проте ми налаштовані на роботу і маємо велике бажання разом взятися до справи, - зазначив голова обласної ради Іван Мотом під час його робочої зустрічі з питання підготовки та проведення заходів до дати.

Загалом ювілей Вернадського відзначать на державному рівні - відповідний указ підписав Президент України. У свою чергу Полтавська ОДА найближчими днями видасть розпорядження про створення оргкомітету та план дій.

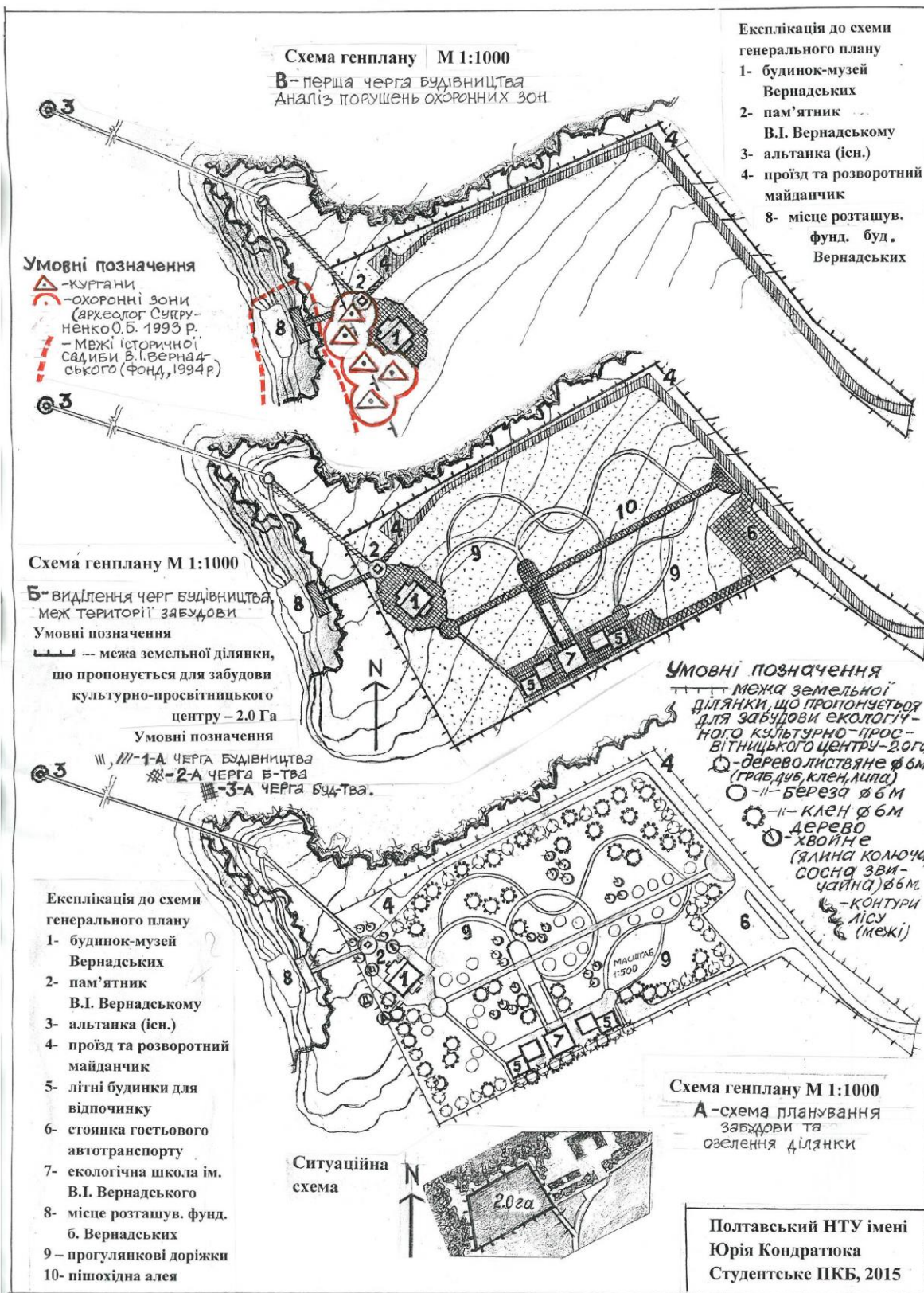
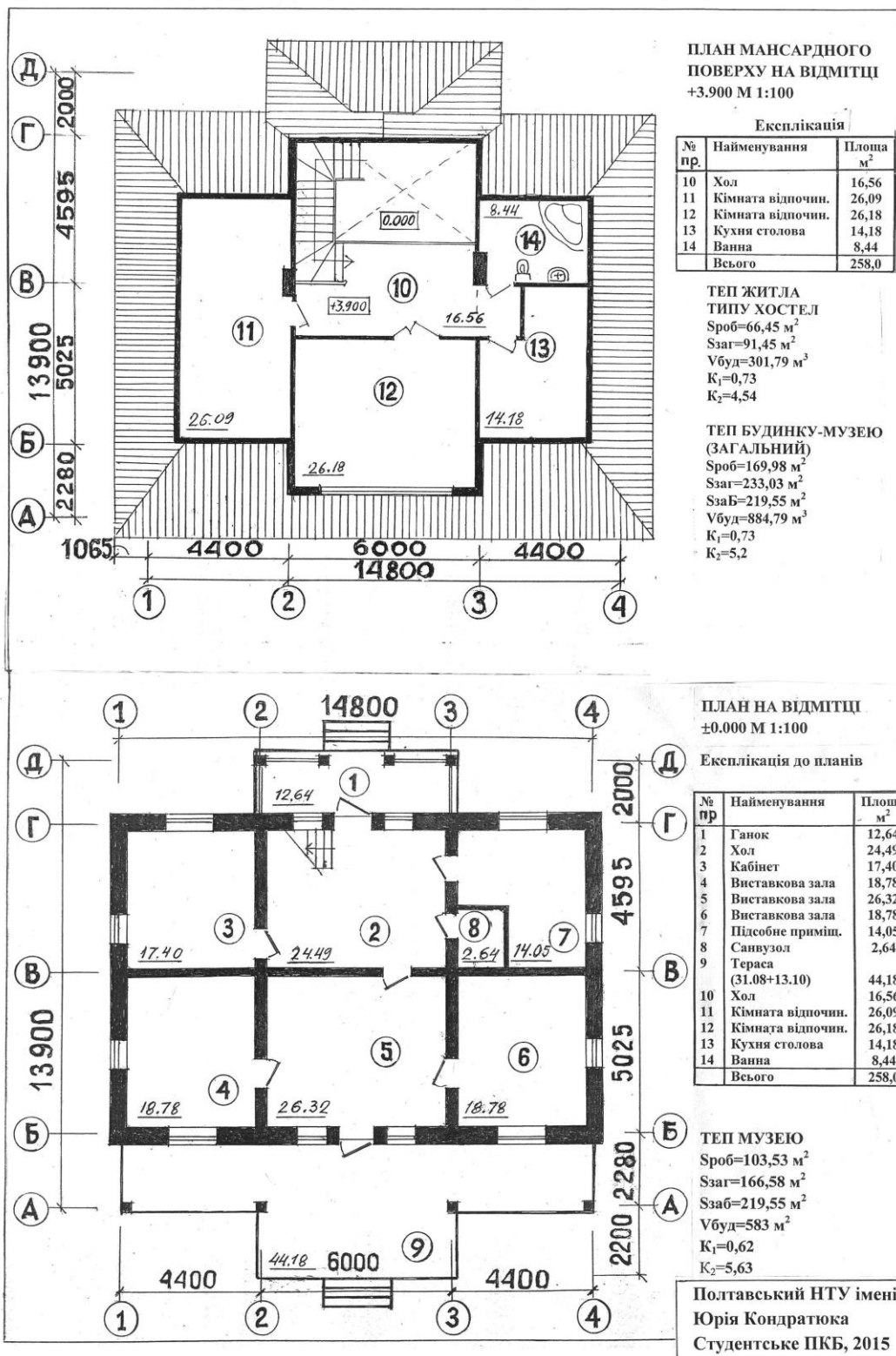

Схема генплану. Виділення черг будівництва, меж території забудови

Культурно-просвітницький центр «Будинок-музей-садиба В.І. Вернадського в с.Яреськи, Шишацького району Полтавської області». СПКБ Полтавський НТУ імені Юрія Кондратюка, 2015. (арх. Конюк А.Є.)

Культурно-просвітницький центр «Будинок-музей-садиба В.І. Вернадського в с.Яреськи, Шишацького району Полтавської області». СПКБ Полтавський НТУ імені Юрія Кондратюка, 2015. (арх. Конюк А.Є.)

